

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:		Feloldós szerkesztő, lapfelajánló és kiadó:		Szerkesztőség és kiadóhivatal:	
Egész évre	8 kor	BALKÁNYI ERNŐ.		Fő-utca 8.	
Fél évre	4			Hirdetéseket díjazásb. szerint.	
Negyed évre	2			Kéziratok nem adának vissza.	
Egyes szám ára 20 fillér		MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.			

Dr. Varga Gábor.

(V—Y) A kinek nevét eddig a testvér Vasvárygyében a közügyek terén létesített nemes alkötások mindegyike beza véste a hála elismerés, a kinek a férfi tiszta kezével, becsületes munkájával szerzett garasából mindenütt ott találunk egy csomót a hoi a jöteknység, a nép szegénység, nyomorúsága enyhítésére, gyógyítására oltart emelt, a ki vallás és nemzetiesség különbség nélkül férfias pályafutása első percétől barátja, tanácsadója volt polgártársainak, a ki a szomszéd vármegyé zöldsáztalanán minden üdös eszmenek önzetlen szöszölője volt, a ki szükebb hazájában Szent-Gotthárdon a társadalom magyarosításáért, haladásáért és megszilárdításáért vívott harcokból is győztesen került ki — eljutott a szerénység, önzetlenség útján kiváló hivatottsága első lépcsőfokához a képviselői jelöléshez.

Nem kereste ő ezt, nem esengett utána, de miként soha sem volt képes elzárkózni a legfáradságosabb munka a legáldázból küzdelem elől sem, ha ebbe — a haza, a nemzet iránti kötelesség, meggyője s ember-társai jólete s boldogulása szölitotta, úgy most is engedelt a **bizalom** határozott szözatának, mely a büszke szomszedságból

szölitott hozzá s az alsó-lendvai választókerület képviselét ajánlotta fel néki.

A közbcsület és szeretet volt utravaloja, melyely nemcsak közvetlen hozzátartozói és barátai de szölföldjének meggyének minden egyes polgára örömmel halmozta el, a kiket nyájás, leereszkedés, a gög és büszkeséget negyevő egyénisége csakhanar hozzáfűzött nemes szívéhez, ahhoz a szívhez, melynel a legegyszerűbb polgár, a legszerencséletlenb ember-társ is mindenkor részvetel, vigasztalást, segédelmet talált.

Barátainak, kartársainak, legmelegebb érdeklődés, természetes rokonszenve kísérő utján, mert az ő öröme, diadala mindnyájának öröme és diadala, az ő családja s becsületes igyekezetének kudarcza, mindnyájának csalódását, kudarczat jelentené; — de nem, nemcsak ezt, hanem a nép a polgárság sötétségét, corrupált voltát, bünos gondolkodását, mely a nyílt szívet, a józan észnek, nem barátja s önmagának ellensége s megrontója.

Ugyanezért legyen a lelkesedő, mely a nemzeti lobogók hosszú sorozatán nevért hirdeti öntudatos, önzetlen és szilárd, legyen a tiz melyet a polgárság szívében keresetlen szava, férfias nyíltsága és fenkölt szelleme gyujtott a meggyözödes tiszta tize, melyben el kell hogy égjén, meg kell hogy semmi-

süljön az egyéni és anyagi érdek, s melynek tisztói lángában csak egy eszme kerüljön diadala, az az eszme melynek dr. Varga Gábor fáradhatlan harczosa volt és lesz, mely a törvény, jog és igazság gyövegyével egyengeti utainak, gyözedelmeskedik ellenségeink fölött!

Eleg szomorú példáit jegyezte fel a történelem, a pártoskodás, egyenletlenség s visszavonásoknak, elég sok könny áztatta ezt a szent földet — melyen a lestvérlarczoknak ezernyi sírdombja emelkedik.

Térjünk magunkhoz, legyünk hűek törvényeink s alkotmányunkhoz, mert csak így szolgálhatjuk hiven s igazán nemzeti ügyeinket, csak így érdemeljük meg e szent haza földjét, melyen kivül

... nincsen számunkra hely, Áldjon vagy verjen sors keze itt élned s halnod kell*.

HIREK.

Országgyűlési képviselőjelölés és programbeszér.

Az alsó-lendvai választókerület szabad-
elvi párta f. hó 16-án tartotta Alsó-Lendván
a Korona szálló nagytermében jelölő gyűlé-

TÁRGZA.

Levéluttagás.

— Az Alsó-Lendvai Híradó* eredeti tárcája. —

Szeptemberi alkonyat méla eszndjében egy régi könyv akad kezembe, Elsárgult lapjai közt van néhány plátan-leve, nekem félve örözti kis kincseim. Egy kis utczában, egy kresny házbán arasznyi udvaron állt a két vén fa. Abban a kis utczában laktam én soka, soká. És egy napon elkeltett költözöm a kis utczából, mert úgy jött a város urának a gondolata, hogy nagy szöles utczát, utat eszálnak a helyére. És eltűnt a kis utca a pizi földszintes házákkal, lebontották mind, a plátánok kiragadt, elfűztek.

Akkoriban magam sem tudtam, miért faj nekem egy a becüsás a kis utczától. Nagyon szomorú volt a költözödes napja. Úgy elsorult a szívem. Künn az udvaron sokáig álltam a ven plátánok alatt s becsuszó lötölöm busan bölögötö ágnairól néhány levelet. A mikor pedig utóljára léptem ki a kapun, előttem húzdott el a kis utca, de már nem a régi többé. Mindenki harcolkodott az éves

csöndöt, fölverte idegen munkások durva kiabálása. Olyan bus látvány volt ez, mintha a sok ismerős jó ember, a kinek el kell innen menni, mind hontalanná, otthonatlanná lenne. És végig mentem utóljára a kis utczán. A sarkon megálltam vissza néztem úgy éreztem, hogy ott hagytok valamit a roskadozó kis házbán, a hádra íelt plátánok alatt, ott hagytok, ott hagytam valamit, ami az enyém volt, de nem lesz az többé soha. Nem tudtam akkor mi az, most érzem, érzem, elmondja egy-néhány elszáradt moörözött plátan levet. Mert hogy mindig olyan sokat tudnak nekem beszélni ezek a levelek, olyan szomorú dolgokat. Miközben rajuk talad a szemem, azt képelem ök is éreznek. Mintha kérdenék! Miért társalgos most velünk, száraz, csupasz levelekkel, miért mesélünk most mi neked, hiszen valaha a eszlárok, a hold, sötét gömbök mondattak nekem mesét, édeset, ábrándos, mámorba ringatózó? Miért, hogy a nem tudsz velük beszélni, nemán hidegen tekintenek le rád magányos éjszákákon. Nem keresel már nyílvó virágot, talán nem is talad. De rönk hervad levelekről jut eszedbe a virágnyílás kora. Hoi vannak nyílvó virágok? Hogy a levelek suttognak, mesélnek, erre, arra vezetnek emlékenk tenetűjében. A földem visszacsall a kis utczába, szorotnak vissza menni, hogy megkérdessem azt, a mit ott hagytam, de a kis utca eltűnt, nem lehet ott már semmit

se keresni. Pedig most úgy hiányzik az, a mit otthagytam. És tovább mesélnék a levelek eszenden. Egyre jobban, egyre világosabban értem minden szölnak.

A Torda Péter történetét mesélik. A Torda Péter orvoscsovédek volt, ott lakott a kis utczában, a mig csak tanulnia kellett az egyetemnek jó barátok voltak, bizalmas, elváhatatlanok — legabb, akkor úgy hittük mind a ketten. És ime hogy elváltunk, hogy elszakadtunk... A Torda Peternek volt egy draga kinese egy pizi hájos szöke kis leány. El-el jart hozzá, nem ritkán, minden heten hatszor, hetedszer nem jöhetett, mert vasárnap már korán reggel várta a Péter. meg ojkor én is, aztán menjünk ki a szabadba, a Péter nagyon bölög volt, nagyon szerettek, sokszor állt ő ott a plátánok alatt eszendenen velém együtt es szallt a vagnyk gondoltnak ábrándunk messzi messzi lőre. Ime az én gondolatim most visszacsallnak.

Torda Péter boldogságát egyik napon megzavarta valami. A falujából az öreg öde apja azt egy levelet, hogy tudja az egész dologt és nem helyesli, epen nem. Attól fel, hogy a Péter majd boldondt eszndt pedig azt nem szabad. Körörvos volt a Péter apja. Öreg ember. Azt mondta neki, hogy ha majd meg lesz a diploma, akkor ő gondoskodik a kineveséséről, foglalja el az ő helyét az orvosi állásban tustént, öreg napjaira pihenni

Balkányi Ernő könyvkötészete Alsó-Lendván.

Elvállal es készit

mindennemű könyvkötő-munkát

A FÜZESTŐL A LEGFINOMABB DISZKÖTÉSIG;

Elvállalok továbbá képek, fotografiák, tervek, rajzok és térképek cachirozását, úgy minden e szakba vágó munkát.

